

Bemoediging 10-6-2020 corona

Mededelingen

Gebed

We horen bij elkaar, God. U hebt ons gemaakt voor de ontmoeting met anderen en met U. U hebt ons bedacht naar wie U bent. Mensen naar uw gelijkenis. Laat ons zo zijn. Met al die kwaliteiten die U ons gegeven hebt. Liefdevol en krachtig zoals U het in Uw Zoon, Jezus Christus hebt voorgedaan. Laat ons zijn zoals U bent, naar onszelf, naar de mensen om ons heen, naar U.

We bidden U om de kracht om te volharden, nu ontmoeting niet altijd mogelijk is op de manier die we gewend waren; in uw kerk. Laat dat geen belemmering vormen om anderen te zien zoals zij zijn. Laten we proberen om elkaar te raken zonder onze handen en elkaar te horen door muren heen. Geef ons de hoop om door te gaan en heel voorzichtig uit te zien naar elkaar op een moment dat het verantwoord en veilig is.

Blijf bij ons, ontmoet ons en kom ons tegemoet. In Jezus' naam. Amen

Bijbeltekst: Gen. 2: 4a-7

Lieve mensen,

We mogen elkaar weer gaan zien, ontmoeten. En dat is toch waar het allemaal om draait in ons geloof. Zelfs de Bijbel wordt wel eens het boek van ontmoeting genoemd en ik denk dat dat terecht is want het bruist er van de ontmoetingen. Tussen mensen en groepen, tussen God en mensen, tussen hemel en aarde.

Opmerkelijk daarbij is dat er in de taal van het oude testament, het Hebreeuws, geen enkel concreet woord is voor het ontmoeten. Het zijn telkens andere woorden, met verschillende betekenissen. Als ik een aantal van die woorden oplees, weten we meteen wat er bedoeld wordt met ontmoeting. Er zijn raakvlakken met zien, horen, noemen, roepen, tegenkomen, zichtbaar worden, verzamelen, bereiken, komen en gaan. Allemaal begrippen die sterk leunen op relaties.

In de Bijbel ontstaat ontmoeting dus waar iemand een ander toezegt: jij bent iemand, jij hoort erbij.

En dat is mooi, want waar mensen elkaar niet horen of zien, ontstaat vervreemding en dat kan weer argwaan en angst veroorzaken. Of, terug bij ons geloof, het ontbreken van contact met medegelovigen maakt geloven moeilijk en laat je niet meer groeien. Een kerk die niet naar buiten openstaat om binnen nieuwe ontmoetingen te laten plaatsvinden, verliest aan betekenis en raakt letterlijk en figuurlijk leeg. Als christenen niet ontmoeten, niet aan een ander willen raken en niet openstaan voor de samenleving, zich daarmee niet inzetten voor vrede en gerechtigheid, zijn zij in feite geen christen meer. Ze leven niet meer zoals Jezus het bedoeld had.

Grote woorden, maar zeker van waarde. In de afgelopen maanden stond er dus iets op het spel. We werden geraakt in de kern van ons geloof. Dat maakt dat het verschrikkelijk lastig is om telkens weer te moeten besluiten wat kan en wat verantwoord is, want: we willen, moeten, ons aangeraakt weten, we willen ontmoeten, elkaar frank en vrij laten weten dat je er mag zijn.

Daarnaast wil God ons ontmoeten en dat doet Hij niet alleen in ons persoonlijk, maar ook door de mensen om ons heen. Als dat onmogelijk wordt gemaakt, zal God daar een plan mee hebben, maar ik neem de vrijheid om te stellen dat het ook voor Hem niet de leukste weg is naar Zijn toekomst. De basis voor ontmoeting lag tenslotte in onze eigen schepping!

De manier waarop de mens tot leven komt, laat zien hoe belangrijk die relatie ook voor God is. God maakte de mens naar zijn beeld. Denk maar aan Genesis 2: 7. *Toen boetseerde God de mens uit stof van de bodem van de aarde en blies de levensadem in zijn neus. Zo werd de mens een levend wezen.*

De buitenkant, ons lichaam, komt dus uit de handen van God die boetseerden, maar ons innerlijk ontstaat door zijn adem die blies. Naar zijn beeld.

God en mens zijn niet hetzelfde, maar de mens die zich houdt aan de spelregels die God bij de schepping heeft gesteld, weerspiegelt God. De mens die bewogen en met compassie omgaat met het leven, verwijst naar God.

Dat is niet niks. En jammer genoeg gaat het nog wel eens mis en spelen mensen vals. Ze kijken enkel naar zichzelf, voelen zich niet verantwoordelijk voor elkaar en zoeken geen ontmoeting. Dan is God niet langer herkenbaar en ineens moet je dan woorden gaan gebruiken die we terug vinden op de eerste bladzijden van de Bijbel, nog voor het ingrijpen van God. Chaos, leegte en dood.

Mensen zijn aan elkaar gegeven en voor elkaar bestemd. De mens alleen is niet tof, staat er in hetzelfde scheppingsverhaal. De mens is pas goed als er iemand bij hem is. Kennelijk ben je alleen op de wereld nog niet af. En daarom heten wij mensen welkom. De vreemdeling, de weduwe en de wees. Zij hoeven niet alleen te blijven. In onze kerk mogen zij vervolmaakt worden.

Dus hoe gaan we dat doen? Laat ik voorop stellen wat ik al meerdere malen heb genoemd; we zijn al heel goed bezig. Juist door alle beperkingen werd zichtbaar wat van waarde is en dat is meer dan ooit nageleefd. In het ontbreken van de ontmoeting wisten velen van ons zich juist enorm aangeraakt. Maar in de komende tijd zullen we de aandacht dus gaan verplaatsen van het geloofsmatige ontmoeten naar het praktisch bij elkaar komen.

Er wordt een gebruikersplan opgesteld en er zal een verdeling gemaakt gaan worden welke wijk wanneer in de kerk mag komen. Er zal een beeldverbinding gerealiseerd worden zodat u thuis kunt kijken en ons zult zien in de kerkzaal. En er zullen in juli als eerst nieuwe ambtsdragers bevestigd worden, zodat de structuren en kaders geschapen zijn waarbinnen straks weer ontmoeting kan plaats vinden.

Maar laat ik tenslotte ook nog dit zeggen en dat zal klinken alsof ik mezelf tegenspreek, maar dat is niet waar: echte ontmoeting laat zich niet vastleggen in regels of plannen. De ontmoeting met God is dynamisch. Die stopt niet, is niet tegen te houden, maar beweegt mee met ons. Er is geen plan waarin precies staat vermeld welke stappen je moet zetten om God te ontmoeten en er bestaan ook geen voorwaarden waaraan je moet voldoen zodat God je huis binnen kan wandelen. Het gebeurt.

Wat ik ook weet zijn deze twee zaken: God heeft ervoor gekozen om zich tot mensen te verhouden. Hij wil God zijn in relatie tot ons. En ten tweede: een mens komt tot volle ontwikkeling in de ontmoeting met God. God en mens zijn op elkaar aangewezen. God op de mens om God te zijn en de mens op God om mens te zijn. We bestaan voor elkaar.

Dus hoe het zal zijn en wat het zal worden; ik weet het niet, maar ik buig mijn hoofd en zeg welkom.

Amen

Lied: Heer, schenk ons uw zegen. Gerald Troost, album 'witte vlag' 2017

Zegen

Heer,

zegen onze ogen

om over alle menselijke gebreken en tekortkomingen heen

op zoek te gaan naar het goede in de ander
en met uw ogen te leren kijken naar de medemens op onze levensweg.

Zegen onze oren
dat we hoopvolle woorden horen,
woorden die anderen kunnen bemoedigen,
woorden die verhelderen in donkere momenten,
woorden van troost die verdriet helpen dragen,
woorden van bewondering als schoonheid ons ontroert.
Leer ons de noodkreet verstaan achter stille woorden
van mensen die op ons beroep doen.

Zegen onze mond
om op het goede moment
het juiste woord te spreken van vergeving en bevrijding
dat mensen nieuwe toekomst leert ontdekken.
Leer ons de taal van deze tijd
om ons geloof met anderen te delen
in goede en kwade dagen.

Zegen onze handen
om de vele goede gaven van het leven met anderen te delen
en om mensen in uw naam samen te brengen.

Zegen onze voeten
om in het leven van elke dag
uw wegen van vrede en verzoening te gaan.

Zend ons naar plaatsen waar mensen wachten
op uw verlichtend woord.

Heer,
zegen ons doen en laten
om anderen meer tot zegen te zijn.
Amen.